

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Dato: 15. december 2004

NEH/ J.nr. 640-1481

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. november 2004 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 31 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 31:

”Ministeren bedes kommenterer henvendelsen af 29. november 2004 fra Odense Kommune om tvangsadoption af børn, jf. alm. del - 90.”

Svar:

Odense Kommune har henvendt sig til Socialudvalget og bedt om foretræde vedrørende tvangsadoption af børn.

Odense Kommune skriver, at det vil være hensigtsmæssigt, at der gives en reel mulighed for at gennemføre tvangsadoptioner af også mindre børn. Odense kommune fremhæver, at det i dag i praksis kun er muligt at bortadoptere børn uden forældrenes samtykke, når der gennem en årrække ikke har været kontakt mellem børn og forældre. Dette er pr. definition kun muligt i forhold til større børn. Det er kommunens opfattelse, at man i visse tilfælde allerede fra fødslen kan afgøre, at forældrene aldrig vil være i stand til at tage vare på barnet. Odense Kommune mener, at disse børn vil kunne sikres en bedre tilværelse, hvis de tidligt blev bortadopteret og dermed fik deres egen familie, i stedet for at være henvist til at være anbragt gennem hele barndommen.

Det er min opfattelse, at Odense Kommune tager fat på nogle meget centrale problemstillinger. Det er meget vigtigt, at vi sikrer udsatte børn og unge kontinuitet og trykthed gennem barndommen – også i de tilfælde hvor det er åbenlyst, at børnene aldrig kommer til at bo hos de biologiske forældre. Jeg mener imidlertid ikke, at det er helt enkelt, hvordan man bedst tager hånd om de situationer, som Odense Kommune beskriver.

I forbindelse med drøftelserne om anbringelsesreformen blev det diskuteret, hvordan man yderligere kan sikre kontinuiteten i børns opvækst, bl.a. i de situationer, hvor børnene aldrig kan komme tilbage til forældrenes hjem.

Partierne drøftede bl.a. anvendelsen af ”barndomsanbringelser”, permanente anbringelser og tvangsadoption. Der er imidlertid enighed om, at disse metoder indebærer meget komplicerede juridiske og socialfaglige problemstillinger, og at der ikke er et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag på nuværende tidspunkt.

Derfor blev det aftalt, at jeg skulle iværksætte et udredningsarbejde om disse problemstillinger. Jeg har derfor nedsat et udvalg med højesteretsdommer Marianne Højgaard Pedersen som formand og en række personer med juridiske og socialfaglige kompetencer som medlemmer.

Udvalget skal blandt andet analysere fordele og ulemper ved at sikre kontinuitet gennem fx permanente anbringelser eller opretholdelse af anbringelse, i situationer hvor der ikke længere er et anbringelsesgrundlag, men en stærk tilknytning mellem barnet og anbringelsesstedet, særligt plejefamilien. Udvalget skal også sammenholde sådanne tiltag med reglerne om tvangsadoption, der i øvrigt henhører under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Jeg vil sørge for, at udvalget får tilsendt henvendelsen fra Odense Kommune og dermed selv får mulighed for at lade kommunens betragtninger indgå i udvalgets overvejelser.

Det er i øvrigt aftalt, at forligsparterne bag anbringelsesreformen skal mødes og drøfter resultaterne, når udvalget har afgivet sin rapport. Jeg ser frem til udvalgets rapport og den efterfølgende diskussion.

Eva Kjer Hansen

/Lone Larsen